

stille noget som helst i udsigt på Danmarks vegne om vores holdning i FN's Menneskerettighedskommission.

Villy Søvndal (SF):

Jeg konstaterer så, at ministeren i forhold til Politikens gengivelse ikke kan genkende det begivenhedsforløb, der både bekræftes af kilder i Udenrigsministeriet og af kilder i EU. Her står vi så.

Så melder det næste spørgsmål sig selvfølgelig: Hvad er så årsagen til herresvinget? Hvad er årsagen til, at man svinger så kraftigt rundt i forhold til Kinakritikken?

Hvis man læser, hvad udenrigsministeren, som i hvert fald er gengivet med navn i artiklen, er refereret for, konkluderer han, at han ikke er i stand til at se, om menneskerettighedssituationen i Kina har forbedret sig. Det er udenrigsministeren citeret for.

Man kunne vel forudsætte, at hvis man ændrede kurs, var begrundelsen for det, at forholdene i Kina havde forandret sig, men udenrigsministerens citerede kommentar i Politiken af 12. februar 1998 er, at han ikke er i stand til at vurdere, om menneskerettighedssituationen i Kina har forbedret sig. Kan udenrigsministeren bekræfte, at han er citeret korrekt?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hr. Søvndals spørgsmål hviler på en forkert forudsætning, og så skal de jo komme lidt for-tumlede ud. Regeringen har ikke foretaget noget herresving i forhold til menneskerettighedssituationen i Kina.

Vi stillede sidste år en resolution, hvor vi helt konkret opfordrede Kina til at foretage seks forskellige skridt. Vi opfordrede f.eks. den kinesiske regering til at gennemføre, at man undertegnede en konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, at man inviterer FN's højkommissær for menneskerettigheder, Mary Robinson, til Kina, og flere andre ting.

Fire til fem af disse seks opfordringer til den kinesiske regering har den kinesiske regering i årets løb taget til efterretning, kan man sige, dem har den kinesiske regering gennemført. Dermed har den kinesiske regering også vist en vilje til dialogen med EU og med EU's medlemslande.

Det kom også klart til udtryk, da den kinesiske vicepremierminister var i København for få

dage siden. Både statsministeren og jeg gennemførte en omfattende diskussion med vicepremierministeren om menneskerettigheder.

Menneskerettigheder er fortsat på dagsordenen i Danmarks diskussion med Kina, som de hele tiden har været, og derfor er hr. Søvndals udgangspunkt fejlagtigt. Vi har fortsat en aktiv menneskerettighedspolitik i forhold til Kina, og jeg kan slet ikke godkende den fremstilling, der blev givet.

Villy Søvndal (SF):

Jeg prøver så for sidste gang bare at konkludere, at det, som udenrigsministeren siger, er, at der er gennemført nogle processuelle ting, men udenrigsministeren er selv citeret for at sige: »Jeg kan ikke bedømme, om menneskerettighedssituationen i Kina har forbedret sig.«

Det siger udenrigsministeren selv, og det vil sige, at det princip, man nu anerkender, er, at hvis Kina bare åbner for samtale, for at være villige til dialogen, processen så at sige, er det det, som man kvitterer for, og ikke selve menneskerettighedssituationen, den, der rammer kinesiske mindretal, den, der rammer tibetanerne, den, der rammer de politisk fængslede.

Det er ikke det, der er afgørende for regeringen. Det er selve dialogen, det er selve processen. Ville det ikke have været fornuftigere at afvente, at man også kunne spore fremskridt for selve menneskerettighedssituationen? Det er trods alt det, der er helt afgørende for de kinesere, der sidder i fængsel.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er da enig i, at det er fremskridt i menneskerettighedssituationen for de 1,2 milliarder kinesere, der er afgørende. Derfor er det spørgsmål, vi skal stille os selv, hvorledes vi bedst fremmer situationen for 1,2 milliarder kinesere ud fra et menneskerettighedssynspunkt.

Min opfattelse er den, at når den kinesiske regering tager de skridt, som den har taget i det forløbne år, og dermed viser imødekommenhed og vilje til en dialog med os, tror jeg, at vi bedst fremmer menneskerettighedssituationen for kinesere i Kina ved at videreføre dialogen med den kinesiske regering. Det er min vurdering, og jeg er temmelig sikker på, at den har jeg ret i.

Hermed sluttede spørgsmålet.